

Jeg ønsker en Livrente fra den Tid, jeg bliver saa og saa gammel. Naar en Mand paa 25 eller 30 Aar har en Capital, som han ikke behøver til sin Bedrift, og som han ikke behøver at tænke paa at faae Rente af, kan han sige: Jeg ønsker at anbringe den lille Capital, som jeg nu har faaet, til at skaffe mig en Livrente fra mit 60de Aar, thi da antager jeg, at jeg kan trænge til at faae Understøttelse paa mine gamle Dage. Forholdet er nu saaledes, mine Herrer, at Manden, for at nævne et Exempel, dersom han har, jeg vil sige 180 Rd., og er 25 Aar gammel, kan for disse 180 Rd. kjøbe sig en Livrente paa 100 Rd. om Aaret fra hans 60de Aar og saalænge han lever, eller han kan, istedetfor at give de 180 Rd. paa een Gang, naar han er 25 Aar, forpligte sig til en vis aarlig ganske lav Indbetaling fra hans 25de Aar til hans 35te eller 45de eller 55de Aar osv., og ved Hjælp af denne ganske lave aarlige Indbetaling kan han skaffe sig den forholdsvis store aarlige Livrente af 100 Rd. indtil hans Død. Heraf ville De, mine Herrer, kunne skjønne, at man i denne Livrente-Institution og hele dette Forhold har et Middel til ved smaa Bidrag i sine unge og kraftige Aar at kunne sikke sig i sin Alderdom en aarlig Livrente, som man afskyder sin egen Industri, Flid og Sparommelighed. Det er altsaa, som De ville see, en Institution, der fortjener ikke liden Opmærksomhed af Folk i Almindelighed, af Folk, som ikke ere i Besiddelse af større Formue. Spørgsmaalet kunde nu altsaa blive — og det er egentlig den Dpgave, som ligger os nær —: Vilde man ikke kunne lade Embedsmændene gjøre det Samme? Eigesom vi nu sige til Embedsmanden efter Loven: Du skal forsørge din Enke derved, at Du sikker hende en vis Livrente efter hendes Død ved en aarlig Indholdelse i din Gage — det staaer i Loven af 5te Januar 1851 —, vilde vi da ikke ogsaa kunne sige til ham: Du skal forsikre Dig selv en vis Livrente; Du bliver pensioneret derigjennem, at Du aarlig indskyder noget Bist af Din Gage og derved yder Bidrag til den Pension, som Staten ellers har at yde. De ville see, mine Herrer, at Tan-

ken ingenlunde ligger fjernt, naar man tænker sig alle de Forhold, der her komme i Betragtning; men ikke destomindre maa jeg tilstaae, at den, i den Form, hvori jeg nu har tilladt mig at fremstille den, ikke let vil blive praktisk, og Grunden dertil er ganske simpelt den, at Ingen i Forveien kan sige, naar en Embedsmand vil blive pensioneret; da en opsat Livrente altid maa regnes til et bestemt Aar, kan altsaa Ingen med noget Skin af Rimelighed sige, at han i det og det Aar, f. Ex. om 30 Aar, trænger til en Livrente, thi han kan om 30 Aar være fuldstændig tjenestedygtig, være i Embede osv., og han behøver da ingen Livrente. De Herrer ville altsaa see, at det ikke vilde være stemmende med de virkelig givne Forhold, om man vilde sige: Du skal have en Livrente om 30 Aar; thi det vilde ofte vise sig, at Bedkommende, naar de 30 Aar vare forløbne, ikke trængte dertil, og omvendt kunde en Mand blive spæggelig, eller komme tilfælde, før han havde fyldt 60 Aar, eller han kunde blive afflediget af Statens Tjeneste, fordi den ikke mere havde Brug for ham, og han stod da uden at have Midler til at leve, idet Livrenten først begyndte at løbe, naar han var 60 Aar. Man vil altsaa see, at der er Noget i dette System for opsatte Livrenter, der ikke ret passer paa det Forhold, som her finder Sted. Med særligt Hensyn hertil har jeg imidlertid beskæftiget mig en Deel med Tanker om, hvorledes man kunde indrette Sagen saaledes, at denne Mangel ved Systemet blev hævet, og jeg har udfundet et, som jeg troer, nyt System for Livrenter, hvilket jeg gjerne vilde underkaste det ærede Things Prøvelse. Dette System bestaaer i, at man kunde tegne Livrenter, som ere opsatte paa ubestemt Tid, det vil sige, som ere opsatte saalænge, indtil vedkommende Livrentist, eller hvem der kan bestemme paa hans Begne, siger, at nu skal han indtræde i Livrentens Nydelse. Naar man vil tænke sig, at jeg i en vis Alder tegner en simpel Livrente, og altsaa indskyder f. Ex. 100 Rd., kan jeg for den Sum i en vis Alder skaffe mig en Livrente af 6 Rd.; men jeg kan med det Samme, jeg gjør dette Indskud af 100 Rd., bestemme, at jeg for det Første ikke